

13. Wot Jesuša, jako teho jenicžkeho Grunta a Ursachi nascheho časneho a wjecžneho Sboža, na kotryž ta Duscha swoje Wobroczenie a Rodzenie grunto: wacž ma.

W u r z b a.

104. To Czjeto zemny po: rebacž zc.

Za jenicžka Moz na Semi, kiž Nadu da, a wosboži, je Krej a Ssmercž tcho Zehnjatka, sa koiždho rjeschn'ho Czjer: wika.

2. Dnyž Sjednanje wo: pomnimy, a w Kanach so ponurimy; da njeschto czuje Wutroba, schtož predy Kosom neposna:

3. Za Duscha horzy Wohen ma, to Zehnjat: ko nas wofoscha; tak mamy Mier a Weželosž, a shubimy schu Wobczej: nosž.

105. We Krystusu bycž zc.

Schtuž sbožny bycž ze, nech k Zehnecžu dze; da Hubenosž scha, psches Krysta Krej shine, a Skonczenje ma.

Posnacžje.

106. Schtuž Bohu wers: schnemu zc.

Za hnm psches Krysta Krwaune Kann, ton prawy Grunt njestk namekał, Zroscht druhi neje names: kann, so bych so we nim sradował; ton Grunt mi wjecžnje wostane, dnyž schitko druhe sahine:

2. To je ta wulka wjecž: na Nada, kiž kwumy: hlenju nidy nej, to je ta Ssmjelnosž, a ta Nada, kiž woła kremu Kjesch: nifej; a Kjeschnika tejsch lubuje, nech pschindže, aby nepschindže.

3. Pschi tajkim Grun: czi zu ja wostacž, kajž dotho Žiwenje tu mam, Boh dai mi swoju Nadu dostacž, so tajki Grunt teisch